

Література

1. Андрущенко В. Основні тенденції розвитку вищої освіти України на рубежі століть (Спроба прогностичного аналізу) /Віктор Андрущенко // Вища освіта України. - 2001. - №1. - С.11-17.
2. Зязюн Л. Академічні виховні цінності в системі освіти Франції./ Лариса Зязюн // Вища освіта України. - 2005. - №1. - С.110-115.

Попова Анжела Миколаївна, к.т.н., асистент кафедри міжнародної економіки, Харківський національний автомобільно-дорожній університет

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ СТУДЕНТАМ-ІНОЗЕМЦЯМ

Викладання для студентів-іноземців є сферою де окрім виконання методичних прийомів, потрібно приділяти велику увагу адаптації до умов життя та навчання у нашій країні. Слід враховувати соціально-культурні аспекти країни з якої прибувають на навчання студенти, оскільки для ефективного процесу навчання потрібне розуміння не тільки мови викладання студентом-іноземцем, але й наявність зацікавленості у позааудиторній роботі і участі у заходах, що проводять начальні заклади та соціально-культурні подіях, як то музичні, театральні чи спортивні заходи.

Це дозволяє сформувати не тільки більш розвинуту і правильну мову, але й спонукає до співпраці, сприйняття та розуміння соціальних норм українського суспільства, формування толерантного спілкування, зацікавленість у створенні позитивного іміджу серед свого оточення. Не менш важливим є не тільки отримання інформації під час навчання, а ще й спонукання студента до її аналізу та критичного сприйняття, цьому ефективно може допомогти дослідження студентами української культури та порівняння з умовами та звичаями рідної країни, визначення спорідненості та відмінностей.

Не менш важливим для ліквідації природного дискомфорту від перебування у новій країні може стати наукова діяльність студента, що одночасно дозволяє суттєво покращити мовні навички та зацікавленість не тільки у отриманні інформації, аналізі, формуванні самостійних висновків та закономірностей.

Важливим етапом підготовки іноземних студентів є формування наукового стилю мови з врахуванням спеціалізації у транспортній галузі. Якщо студенти сам розуміє, що отримані ним навички мовлення, дають йому змогу покращити вивчення спеціалізованих предметів, то й самостійно приділяє більше часу вивченню наукового стилю мовлення. Все це виконується спеціалістами з викладання мови для іноземців, але повністю реалізувати себе студенти повинні виконуючі наукові дослідження на протязі всього процесу навчання.

Потрібне формування розважливого ставлення студентом до власних мовних помилок, формування раціонального ставлення до цього, як до невід'ємного етапу процесу навчання, підтримка та формування позитивних вражень від процесу роботи та навчання.

Сформовані у студента якості спонукатимуть до самостійного прагнення покращити не тільки якість мовлення, а ще й формування себе як спеціаліста та професіонала в обраній галузі, прагнення до вивчення особливостей українського діловодства та законодавства, особливостей роботи.

Приходько Дарья Александровна, к.э.н, ассистент, Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет, zajada@gmail.com

ПРИМЕНЕНИЕ КЕЙС-МЕТОДА В УЧЕБНОМ ПРОЦЕССЕ

В последнее время, среди множества современных подходов к обучению студентов, все большее значение педагоги придают ситуационным методам, среди которых можно выделить кейс-метод.

Кейс-метод завоевал ведущие позиции в обучении, активно используется в зарубежной практике бизнес-образования и считается одним из самых эффективных способов обучения студентов навыкам решения типичных проблем [1].

Кейс-метод (case study – от англ. case – случай) – техника обучения, использующая описание реальных ситуаций [2]. Данный метод основан на решении конкретных задач-ситуаций (решение кейсов) и относится к проблемно-ситуационному анализу. Обучающиеся должны проанализировать ситуацию, разобраться в сути проблем, предложить возможные решения и выбрать лучшее из них. В ходе разбора ситуаций обучающиеся учатся действовать в «команде», проводить анализ и принимать управленческие решения [1].

Различают полевые ситуации, основанные на реальном фактическом материале, и кресельные (вымышленные) кейсы [2].

Важной особенностью кейс-метода является его эффективная сочетаемость с различными методами обучения. Выделяют следующие методы, которые можно интегрировать в кейс-метод: моделирование, системный анализ, мысленный эксперимент, методы описания, проблемный метод, метод классификации, игровые методы, «мозговая атака», дискуссия [3].

Основным преимуществом данного метода является то, что учащимся предлагают осмыслить реальную жизненную ситуацию, описание которой одновременно отражает не только какую-либо практическую проблему, но и актуализирует определенный комплекс знаний, который необходимо усвоить при разрешении данной проблемы [4]. При этом сама проблема не имеет однозначных решений, что позволяет развивать управленческие навыки, осуществлять поиск альтернативных решений с целью достижения определенного результата.